

انواع والدین و نتایج برخورد آنها در رفتار کودکان

والدین بی تفاوت

این رویکرد به معنای بی توجهی کامل است؛ این والدین نه از کودکان چیزی می خواهند و نه به نیازهای او پاسخ می دهند. آنها در واقع هیچ روش خاصی را در پیش نمی گیرند، برای کودک قانون یا وظیفه ای تعیین نمی کنند، از نظر عاطفی او را تامین نمی کنند و در کل خود را درگیر زندگی فرزندشان نمی کنند. کودکانی که چنین پدر و مادری دارند از آزادی نامحدود برخوردار هستند و معمولاً در مدرسه عملکرد ضعیفی دارند، به عواقب کارهای خود فکر نمی کنند و خیلی زود به کسی یا چیزی وابسته می شوند.

والدین آسان گیر

این پدر و مادرها معمولاً کنترل کافی بر رفتار فرزندشان ندارند. بیشتر از اینکه از کودک چیزی بخواهند، به نیازهای او توجه می کنند، رفتاری نرم و ملایم دارند و به راحتی تسلیم خواسته های کودک می شوند. این افراد معمولاً سعی می کنند با فرزندشان کنار بیایند و او را تنبیه نکنند. اغلب این پدر و مادرها معتقدند که با این روش به فرزند خود احترام می گذارند، یا اینکه تحکم و تنبیه بر یک کودک شیطان و پسرورودا هیچ تاثیری ندارد. کودکان این والدین در محیط خانه از توجه و آزادی بسیاری برخوردارند و در نتیجه اکثر آنها دانش آموزانی ناموفق، پرتوقع و بی مسئولیت خواهند بود. این افراد ممکن است در برقراری ارتباط با دیگران به شکل بر بخورند.

والدین سخت گیر

این افراد به فرزندان خود هیچ آزادی نمی دهند، مرتباً او را تحت فشار می گذارند، همواره به دنبال اعمال قدرت خود هستند و تصمیم ها و دستورات خود را توضیح نمی دهند. این والدین خواهان اطاعت بی چون و چرای فرزندان هستند و پرسشی مانند "چرا؟" را با جمله ای مثل "چون من می گویم" پاسخ می دهند. این پدر و مادرها اغلب به روش های تنبیه بدنی یا کلامی متوسل می شوند و مرتباً اشتباهات کودک را به او یادآوری می کنند. کودکانی که در چنین محیطی بزرگ می شوند معمولاً مودب هستند ولی این رفتار خوب و مودبانه از ترس ناشی می شود، در عین حال این کودکان ممکن است در آینده علیه سرکوب ها و اخلاق خشک و سختگیرانه پدر و مادر طغیان کنند.

والدین آزاد اندیش

رابطه این والدین با فرزندانشان بر پایه نوعی دموکراسی و احترام دوطرفه استوار است. این افراد به خواسته های فرزندشان توجه می کنند ولی در مقابل توقعاتی از او دارند، خواسته ها و انتظارات خود را صریحاً به فرزند خود اعلام می کنند ولی او را تحت فشار قرار نمی دهند، به فرزندشان محبت می کنند ولی قوانین و وظایفی را نیز برای او تعیین می کنند. آنها به عقاید فرزند خود گوش می کنند ولی دیدگاه های خود را هم به روشنی بیان کرده و در صورت لزوم به آنها پایبند می مانند. فرزندان آنی که در چنین خانواده ای بزرگ می شوند می توانند تصمیم های منطقی بگیرند، مسئولیت پذیر هستند و عواقب اشتباهات خود را می پذیرند. آنها رهبرانی موفق و با انگیزه خواهند بود.

مشاور خانواده : شهین نیک ذات

(بیشتر بدانیم)